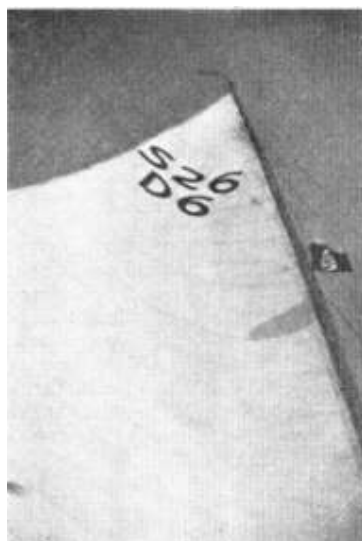

Skildring turen med

af Lang- „KANOK“

Efter mange Diskussioner i Vinterens og Foraarets Løb er vi, d. v. s. Skipperen og Mandskabet, blevet enige. Enige om hvad, vil man spørge. Selvfølgelig om Planerne for Langturen til Sommer, om Tidspunktet og om Maalet.

Vi skulde starte om Aftenen Lørdagen den 8. Juli; men ak og ve, saadan et Herrens Vejr det var; det pjaskregnede, saa man skulde tro, der havde været syv Aars Tørke i Forvejen og ikke nok med det, „der blæste en Storm ud i Kattegat, de Bølger de ginge saa høje.“ Vi maatte slaa os til Taals med, „i Morgen er der atter en Dag,“ og saa tørnede vi til Køjs i vort lille, tørre Skib. Det er sandt, jeg maa ogsaa hellere præsentere vort Skib: En 26 m² Spidsgatter, som lyder Navnet „Kanok“, er tegnet af Ingeniør Utzon og er bygget i 1937.

Søndag den 9. Juli.

Klokken var seks, da vi blev vækket ved Raabet: „Saa tærner vi ud!“ Det var vor morgenduelige Skipper. Tiden er knap nu, vi beslutter at nyde Morgenmaden „et eller andet Sted“ for hurtigt at kunne starte.

Klokken 6,45 glider vi ud af Aarhus Lystbaadehavn. Det er overskyet, og der blæser en stiv Kuling fra Sydvest. Vi har rullet otte Omgange paa Bommen og fører Krydsfok, en Sejlføring, der passer fint, og Dækket ligger konstant i Vand. Vi styrer med Kurs sydover. Da vi passerer Marselisborg Skov, er Luften fyldt med Huller, og udfør Mosgaard flover det helt af. Vi reber ud; men har kun sejlet kort Tid, da Luften kommer tilbage med samme Styrke som før — og hvad værre er, den spidser mere og mere. Vi mindsker straks Sejl og sætter Stormfok. Da vi er udfør Kysing Hage, passerer Søspejderskibet „Kaperen“ fra Aarhus, den har Kurs Syd paa. En Time efter er vi ud for Hou; vi beslutter at gaa derind for at skaffe. Vi kommer dog ikke videre denne Dag, Stormvarslet er hejst for alle danske Farvande, og Stormen udebliver heller ikke. Vi maa, hvor nødtigt vi end vil, blive i Havn sammen med alle de andre Fartøjer, der har søgt Nødhavn her.

Mandag den 10. Juli.

Overskyet, haard Kuling fra S.Ø., hvilket ikke gør det bedre for os. Der har rejst sig en kolossal Sø. Vi maa pænt afvente bedre Vejr. Dagen gaar, og vi bliver liggende. — Mange Gange i Dagens Løb er vi ude for at se, om Stormen dog ikke stilner af. Havnemesteren lover roligere Vejr, men det kommer ikke. Vi gaar en Tur i Skoven og foranstalter Græshoppe-Spring-Konkurrence. Om Aftenen har vi Dagens største Lyspunkt: „En Pot Kegler.“

Tirsdag den 11. Juli.

Det hyler stadigvæk i Riggen, og vi venter et Par Timer. Kl. 11,30 beslutter vi trods alt at sejle. Vinden er sprunget fra S.Ø. til N.N.V. Med

*Vi har Mænd her i Danmark bag Harve og Plov,
bag en Disk og med Hammer og Pen — —
men det stærkeste Sind og den rankeste Ryg
faar dog den, der har Havet til Ven. S. S.*

1939

stærkt mindske Sejl og Stormfok „ryger“ vi formelig ud af Havnen. Søen er haard, Fordækket og den læ Side er konstant under Vand.

Kl. 12 passerer vi Gyllingnæs, og havde vi ikke haft Hav før, saa fik vi det nu. Da det ogsaa er „frisket“ endnu mere op, reber vi helt ned til 10 Omgange paa Bommen. „Kanok“ svarer nu til sit Navn, den gaar igennem de værste Byger og Søer med en Lethed, der helt overstiger vore Forventninger. Skumsprøjet staar undertiden helt op til Strutten. Skipperen

har aldrig oplevet en haardere Sejlads. Vi har personligt faaet i rigelig Grad af de vaade Varer. Selvom vi er klædt i alt til Faget hørende: Sydvest, Olicetøj og Gummistøvler, findes der ikke en tør Plet paa os. Kl. 14,30 løber vi ind til Juelsminde, vi skal ikke nyde mere i Dag. Her ligger allerede en Flensborgsejler, vor gamle Ven fra sidste Aar, Hr. Casper. Der bliver stor Gensynsglæde.

Efter at have skiftet Tøj og stillet vor glubende Appetit, maa vi lidt ud for at se paa Omgivelserne. Det var morsomt at se et rigtig gammeldags Pottemagerværksted, hvor Pottemageren viste os, hvorledes han laver Jyde- og andre Potter. Da vi kommer tilbage til Havnen, løber en stor, marconirigget, tysk Spidsgatter ind. Den kommer fra Tunø med Havari baade paa Sejl og Rig; et søgaaende Skib, som ellers nok kunde taale noget Blæst.

Onsdag den 12. Juli.

Vi er oppe allerede Kl. 5, og det er fint Vejr. Hurtigt muligt faar vi noget Vand i Hovedet og faar skaffet, for nu da Vejret er til det, maa vi have noget sejlet, vi er jo blevet forsinker to Dage ved at være indeblæst i Hou.

Kl. 6 letter vi. Alt er saa tyst og stille, det eneste som høres, er en Fiskerbaads monotone Tøffen langt borte.

Vort Maal for Dagen er Sønderborg. En let Brise fra S.V. giver os Kryds til Lillebælt. Den lette Luft holder sig dog ikke længe, og kort Tid efter har vi fire Omgange paa Bommen. Den gamle Sø sinker meget. Ved 8-Tiden observeres „Kaperen“ Syd for Æbelø med Kurs Syd paa. Fra Trelløns og til Fredericia har vi baade Vind og Strøm imod, men fra Strib og videre Syd paa er begge Dele med os. Stenderup Hage passerer Kl. 12 pr. Vi reber ud; men det varer ikke længe, før vi atter maa rulle paa. Fra Fænø og Brandø forbi har vi nok den fineste Sejlads, Turen endnu har givet os. Vinden er tværs, stiv og konstant, og „Kanok“ stryger sine 5—6 Mil. Det er spændende at søge efter Afmærkningen; Frede har Pinden, Svend og Skipperen holder Udkig. „Kan du se den næste Kost?“ „Den staar derovre!“ „Der er smadder fuldt af Sten om Bagbord.“ o. s. v.

Vi nærmer os Aarøund. „Der er den første Kost før Aarø, og der er Anduvningsmærket. Kursen er helt rigtig.“ „Kaperen“ holder en mere østlig Kurs, men den stikker jo ogsaa dybere end vi. Vi

Pokal, som „Kanok“ vandt for 1939.

smukke levende Hegn omkring Markerne.

Kl. 19 ligger vi vel fortojet i Sønderborg Havn ved Alhambra. Det blev en meget anstrengende Sejlads paa tretten Timer.

Torsdag d. 13. Juli.

Da Sirenen paa Solofabrikken havde forkyndt os, at Klokken var slagen otte, tændte vi ud af „Røret“; men ak og ve, udenfor paa Dørken venter os en herlig Opvask fra Dagen iforvejen. Vi knyter dog ikke, og inden længe er alle Skaffegrej: Gaffler, Skeer, Knive, Tallerkener o. s. v. samt vi selv i den nydeligste Forfatning. Købmanden har leveret Provianten i Samraad med Skipper og Mandskab, og alt er klappet og klart til videre Fremstød.

Atter i Aar møder vi her i Sønderborg vort gamle Følgeskib fra i Fjor. Vi har jo sejlet sammen med det paa saa mange Ture i Sommerens Løb, og nu slaar vi Pjalterne sammen igen. Det er naturligvis „Maj“ med hele sin ukuelige Besætning, Familien „Amdi“. Vi beslutter at sejle videre sammen, og nu bliver det først rigtig Langtur.

„Kanok“s „Bestiklukaf“.

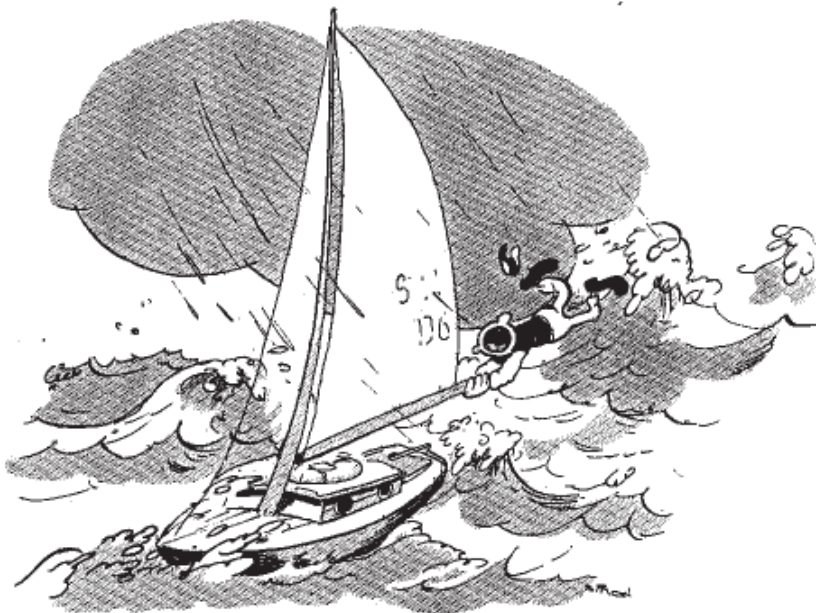
stryger hurtigt gennem Aarøsund, og Kursen sættes mod Als Fjord. Det kuler vedholdende, Luften kommer i Byger nu. Da vi Kl. 15 har Barsø tværs, er Storen rebet ned til ti Omgange. Der staar nogle ordentlige Buler. Med saa lidt „Klud“ faar vi den alt andet end behagelige Strømsø at føle; men hvad gør det, „Kanok“ kan sejle.

Efter endnu en Times haard Sejlads faar vi Læ i Als Fjord, der med Rette prises for sine herlige, skovklædte Bredder og de

tegner til at blive taaget, beslutter vi at lægge til ved Broen i Schleimünde, der er Toldsted for Slien. Her ligger flere tyske Sejlere, som modtager os med stor Venlighed.

Fredag d. 14. Juli.

Kl. 7 Morgen starter vi mod Kiel, det er vor sidste Etappe sydpaa. Vinden er S.Ø. og giver os Kryds. Vindstyrken er meget ustadig, og hen paa Eftermiddagen dør Vinden helt hen. Dagen er en stor Oplevelse skibsmæssigt set. Nogle kraftige Eksplosioner inde ved Land ved Eckernförde ryster bogstavelig talt hele Skibet. Eksplosionerne danner en sær Mod-sætning til den fredelige Natur, som vi nu i flere Dage har nydt. Det samme gør et Utal af alle Slags Krigsfartøjer: Torpedobaade, der jager forbi, U-Baade, som dukker op, og Flyvemaskiner, som stryger hen over os. Ved Bülk-Lynfyr fløver Vinden helt. Vi venter flere Timer paa Luft, der er intet Styr paa Baaden, men Ventetiden er ikke kedelig. Trafikken paa Kieler-Fjord er kolossal. Dampere og Motorskibe

— gennem de værste Søer med en Lethed, der helt overstiger vore Forventninger.

af enhver Art og Nationalitet passerer os for Ind- og Udgaaende. Mange har Retning mod Kaiser-Wilhelm-Kanalen, som begynder ved Holtenau. Det er en Ventetid, som er rig paa Oplevelser. En Fiskerbaad tager os paa Slæb, men først maa der pruttes med Fiskeren. „Han „sløver“ os ind til Olympia-Hafen, hvortil vi ankommer Kl. 18. Vi fortojer blandt meget fornemme Fartøjer som Nabooer. En Velkomsthilsen bliver os overrakt af Havnemesteren, det en en Velkomsthilsen fra „Der Clubführer des Yacht-Clubs von Deutschland“ og fra „Der Oberbürgermeister der Kriegsmarinestadt Kiel“. (Saadan een faar nu vist alle Sejlere, der kommer til Kiel). „Kanok“ kan fejre et Slags Jubilæum, idet det er det halvtredstindstyvende danske Fartøj, der besøger Kiel i Aar. Det danske Flag bliver hejst paa Havnens Signalmast, det forkynder, at der er danske Gæster i Havnen. „Kanok“ har sat Hagekorsflaget i Riggen.

En mere ideel Lystbaadehavn end Olympia-Hafen skal man lede længe efter, alt hvad man har Brug for til Baadens Klargøring er lige ved Haanden. Omgivelserne er overordentlig smagfulde med de mange store Palæer, Universitetet og Yacht-Club von Deutschlands store Klubhus. Paa Toppen af en Bakke, næsten lige ved Havnen, ligger det smukke Mindesmærke for den ukendte Marinesoldat, hvor

der brænder en evig Ild. Udenfor Havnen ligger en Del store Krydsere, og de mange hurtiggaaende Motorbaade, der har Forbindelse med dem og Land, sætter Vandet i stor Uro.

Efter en Tur ind i Byen og en hyggelig Sludder over en Grog varer det ikke længe, før der falder Stilhed over „Kanok“ som over de øvrige Baade.

Lørdag d. 15. Juli.

En drøgende Motorstøj vækker os tidligt om Morgenen, og vi farer ud af Ruffet og ser en Kampflyvemaskine lige over vore Hoveder. Den gaar lige over Mastetoppene, og Flyveren vinker til sin Kollega, der staar ved Siden af os paa en stor 100 m² Seefartkräuzer. Maskinen lander lige udenfor Havnen og fortsætter over til en Krydsler, hvor den bliver hejst om Bord. Oplevelserne myldrer os i Møde hele Dagen.

Landgangstøjet kommer frem. Skipperen og Mandskabet ser nybarberet og nyspulet ud, og saa gaar det indad til Byen. Da vi havde været saa uheldige at passere udenom Tolden ved Labö, maa vi nu selv se at faa klareret. „Uh-ha,“ vi venter lidt Ubehageligheder, men tvært imod, der er ingen Grænser for de tyske Tolderes Imødekommenhed. I Løbet af Formiddagen naar vi at besøge en stor Del af Kiel, efter vor Mening den Del, der er værdt at se.

Om Eftermiddagen „gaar vi i Butikker“. Om Aftenen skal vi jo ud at more os. Vi, Besætningerne fra „Maj“ og „Kanok“, følges ad. Men hvor er der værdt at gaa hen? Det faar vi dog hurtigt opsnuset (Havnemesteren har endog anbefalet det), og vi befinder os snart i Kiels førende Etablissement, „Valencia“. Det bliver en Aften, som vi sent glemmer. „Der Ober“ kommer for at modtage Bestilling, og vi lægger Resterne af vore Mark og Pfennige paa Bordet (Eftermiddagen havde jo gjort et slemt Indhug). 1 — 2 — 3 — 6 — 7 — 8 Mark „Bier, Wein und Eis.“ Det bliver til to Omgange. „Tiden gaar med raske Fjed,“ vi kommer naturligvis for sent til Sporvognen; Damer kan jo aldrig blive færdige, heller ikke Sejlerpiger, og da der ikke er Raad til Bil, maa vi gaa En Pølsevogn har en vis Evne til at vække Sulten, især naar man ingen Skejser har; „Uh! Hvor er det væmmeligt at være saa fatte“. Paa Vejen ud til Havnen møder vi en Pølsevogn, Penge har vi ingen af Jo, Sporvognspengene. Atter skillinger vi sammen, det bliver til en halv Pølse til Mands, „so ist das Geld alle.“ Det er hen paa de smaa Timer, inden vi kryber til Køjs i „Kanok“.

Søndag d. 16. Juli.

Ganske vist er Kiel en hyggelig By, naar man har Penge; men da hele Beholdningen er opspist, maa vi se at komme videre. Efter at have indtaget „Vand og Brød“ letter vi vort Anker og stikker til Søs. Klokkeren er „punkt“ 12. Vor gode Ven Havnemesteren vinker og sender sit „Wiedersehen“ efter os.

Kursen bliver nu sat mod Ærø, Vinden blæser fra Syd med Styrke 4 m, og det er straalende Solskin. Vinden aftager i Løbet af Eftermiddagen, samtidig med at den slaar om i Vest. Da vi er utaalmodige, varer det ikke længe, før alt hvad vi har af Klude er sat, en interimistisk Klyverbom bliver rigget ud, der sættes Klyver, Spiler, Flying-Gib og Genua foruden Storen. Det hjælper alt sammen, men snart er der ikke et „Klap“ Luft mere, og det kommer ikke igen før ved Mørkets Frembrud. Men til den, der har Tid til at vente, kommer der altid Luft. Endelig kommer den, og nu følger en fin Sejlads. Ret forude skimter vi Vejsnæs Nakke Flk. F., om Bagbord har vi Skjoldnæs Blk. F. og om Styrbord Kjells-Nor Lyn F. Fyrene er meget tydelige i den klare Luft. Vi pejler Skjoldnæs og Kjelds-Nor og tager et Lodskud. Pejling og Lodskud viser, at vi lige har passeret Vejsnæs Flak. Ved Midnat dropper vi Krogen lige syd for Ærøs Kyst, vest for Klørdyb.

„Kanok“ har rullet et Par Omgange paa Bontmen.

„Kanok“s Rute.

Mandag d. 17. Juli.

Morgentimerne er graa, og det støvregner. Der blæser pæn Vind fra S.Ø. Da Søen nu er urolig, letter vi muligt og sejler ind til Marstal. Med en Tur i den hyggelige By, et Besøg paa Søfartsmuseet og en rask Svømmetur i Østersøen har vi nogle dejlige Timer. Vi køber Præsentationssikke Aal man kan faa i Marstal.

(Fortsættes i næste)

Skildring af Langturen med „KANOK“ 1939

Der ventes paa Luft i Sundby

En Vind fra Syd med Styrke 4 faar os dog snart til at sætte Sejl, Klokkeren er nu 16,30. Vi følger Afmærkningen (man kan næsten kalde den et Stakit, saa mange Pinde er der) mod Nord langs Langeland. Den fine Vind gives os den hurtigste Sejlads, vi endnu har haft. Vinden er ret agter ind, og Spileren og „Genuaen“ passer sig selv, de staar fint begge to. Allerede Kl. 20,15 ligger vi fortojet i Lohals. Havnen her er stuvede fuld af Lystfartøjer. Her ligger „Klaar Kiming“, Otto Brinck, og „Skagerak“, Herr Vieth, begge fra Flensborg. Herr Vieth er ukuelig som sædvanlig, vi fejrer en morsom Fest sammen med ham paa Lohals Badehotel. Da vi gaar til Køjs, tegner Vejret for næste Dag ikke straalende; det hylter kraftigt i Riggens, og Søerne slaar ind over Molen.

Tirsdag d. 18. Juli.

Selvom Vejret stadig er umuligt, bliver Humøret ikke slaet ned af den Grund. Noget maa der gøres. Vi befinder os snart alle Mand paa Tandem. Der findes kun to af dem, og vi er otte Mand, men otte Mand kan ogsaa køre paa to Tandems, Sejlere er aldrig raadville, Køretøjerne bringer os hurtigt over paa den anden Side af Øen til Hov Fyr. Det bliver en dejlig Tur over krogede Markveje og gennem den frodige Skov. Her sidder vi nu ved Stranden i fuldkommen Læ af Øen og nyder det ellers saa pragtfulde Sommervej og ser paa den store Trafik af Skibe i Storebælt. Men Tiden er løbet fra os, vi skal hjem for at skaffe — for „uden Mad og Drikke“ gælder ogsaa Sejlere. Ligemeget hvordan Barometeret end staar, saa skal vi af Sted i Løbet af Dagen, for vort Maal er at være i København om Torsdagen. Kl. 18,30 siger vi derfor Lohals Farvel og sætter Kurs Nord om Langeland mod Storstrømmen. Det er flovet kolossalt, saa det er med Nød og næppe, vi faar os listet over Storebælt. Det store, engelske Turistskib „Montcalm“ passerer ved otte Tiden forbi os i nogle Hundrede Meters Afstand. Kort efter stryger fem tyske Krigsskibe osende forbi os. Ved en og tyve Tiden, da Omø-Fyr er tværs om Bagbord, er Dagens sidste „Pust“ fløjet os forbi; men heldigvis er vi saa langt mod Øst nu, og Strømmen er med os. Da vi er gledet igennem Løbet ved Omø-Tofte Kl. 22,30 (heldigvis paa den rigtige Side af Kosten), ligger „Maj“ og „Kanok“ atter roligt Side om Side. „Maj“ serverer da en herlig Kop Mokka (de Plørvand) med dertil hørende Beskøjter. Baadene ligger fortojet til hinanden og driver langsomt med Strømmen i Retning af Vejro. Vi lader dem drive, nu tænker vi kun paa Kaffen. Den kvikker „gevaldigt“ op, og da der samtidig er kommet lidt „Aande“ over Vandet, kommer der atter Liv i Kludene. Ved Midnat bliver Vagten sat, Skipperen og Svend tager den første Tørn.

Onsdag d. 19. Juli.

En Klokketøndes sagte Klemten i det fjerne er den eneste Lyd, der høres, idet Baaden ved svagt Sejlpres glider gennem Vandet. Himlen er stjerneklar, og Vinden er ganske lun. Det er den herligste Nat, vor Tur endnu har budt os, og vi nyder den fuldt ud. Omkring os blinker Fyrene grønt, rødt og klart, Et-Blink, To-Blink o. s. v. for at advare os mod de

mange Grunde. Vi maa være paa Vagt hele Tiden for at gøre os klart, hvad det er, Fyrene meddeler os. En Pejling Kl. 1,50 af L. & Kl. Bøjen N. for Vejro giver os vor nøjagtige Position. Det gaar langsomt fremad, Morgendisens skjuler Landet for os nu. Da den letter, ligger vi udfor Knudskov, og i det fjerne tegner Storestrømsbroen sig i hele sin Længde. „Maj“ ligger allerede paa den anden Side af Broen og venter paa os med bakket Fok. „Kanok“ gaar op til den for at planlægge Dagens Sejlads. Vi bestemmer os til at sejle videre for at udnytte de gunstige Vind og Vejforhold, saa „Guderne“ maa vide, hvilken „Boplads“ vi i Aftenens Løb skal overfalde.

Efter et spændende Kryds gennem de snævre Farvande fra Broen forbi Farø, Lilleø og Tærø naar vi Kallehave Kl. 13,30; men kun for at faa en „Skude“ varm Mad, thi det er nu blæst saadan op, at der ikke kan laves varm Mad, medens vi sejler. Kl. 14,30 er derfor de stærkt mindske Sejl sat, og med strygende Fart gaar det mod Bøgestrømmen. „Der er en Styrbordskost — der er en Bagbords,“ lyder Observationerne hele Tiden, og stakkels os, hvis vi ikke holder Kostene paa de rigtige Sider, thi at gaa paa Grund med den Fart, vi sejler med, vil sikkert nok faa Følger. Atter og atter lyder Kommandoraabene: „Klar vende — læ,“ og Svaret „fast“, „Klar vende — læ“ „fast“ om igen og om igen. Afmærkningen er storartet, det er saa let at finde Vej, at vi næsten ikke behøver at raadspørge Kortet. Da vi havde krydset Bøgestrømmen ud, satte vi Kursen mod Nord. Østersøen viser sig snart i sin Vælde, da det kuler yderligere op. Sværere Sø end den vi har her, kan vi roligt sige, at vi al-

— atter og atter lyder Kommandoraabene:
„Klar, vende, læ“ - „fast“.

drig før havde haft, ikke engang over Horsens Fjord den 11. Juli. Af „Maj“, som kun ligger et lille Stykke til Læ for os, kan vi ofte kun skimte Mastetoppen. Vi beslutter at gaa ind til Rødvig. Rødvig bliver saaledes Maalet for en „lille“ Tur paa smaa 100 Sømil.

I Aftenens Løb gaar der et vældigt Tordenvejr over os. Fra Toppen af de store Klinte paa Stevns tager det sig prægtigt og storslaaet ud og fremhæver den Mystik, som altid hviler over Stevns Klint. Igen i Aften gaar vi til Køjs med bange Anelser om Vejret — — Hvad bringer det i Morgen?

Torsdag den 20. Juli.

Solen straalere, og Vinden er flovet af, da vi midt paa Formiddagen tårner ud. Naturen havde krævet sin Ret og givet os en velfortjent Søvn ovenpaa Gaardsdagens Strabadser. Snart ligger vi og hugger i den gamle Sø, men fremad gaar det dog. Efterhaanden forsvinder Stevns Klinte dog agter ude. Hen paa Eftermiddagen dukker Amager op, og ved samme Tid begynder det at friske en lille Smule. Da vi nu nærmer os „civilicerede“ Egne, maa vi hellere se at faa baade os selv og Skibet fikset en lille Smule op, og da vi Kl. 13½ laa i Sundby Lystbaadehavn, skinnede baade vi og vort Skiv som „nyslaaede Toskillinger“.

København bød os en herlig Aften, alle Mand, baade „Maj“erne“ og „Kanok“erne“ gik i Tivoli, og det blev sent, inden vi laa i vore Køjer.

Fredag den 21. Juli.

Formiddagen gik med Besøg hos Venner og Bekendte samt med Proviantering, men da vi var samlet ved Middagstide, var Chansen for Sejlsads ikke lovende: Vind = 0, Strøm = sydgaaende.

Der er ikke andet at gøre end at se Tiden an, men Kl. 14,30 vover vi os ud af Havnen. Strømmen viser os Barmhertighed, og det er iøvrigt med den, vi naar Helsingør Kl. 3. Vi maa jo tage Forholdene, som de kommer. En Smule Luft fører os op forbi Klampenborg, men saa er det helt flovt igen. Mørket falder paa, igen er det en herlig Nat. Det er et Skuespil at se de mange oplyste Dampere, som glider forbi, og de skarpe Billygter inde paa Land. Mandskabet tårner ind, Skipperen tager Pinden. Af og til er han ved at blunde ind, dog ikke mere end at hver lille Kattepotte paa Vandet er nok til at bringe ham paa Post. Det er helt stjerneklart, ganske langsomt kommer Fyret paa Kronborg nærmere, og Blinkfyret paa Hven sækker agterud om Styrbord.

Lørdag d. 22. Juli.

Dagen er graa, og det regner. Vor fine Nabo i Helsingør Havn, den tyske 12 m „Sfinx“, er forlængst stukket sydover. Vi maa ogsaa af Sted, og ved 10-Tiden forlader vi Helsingør og glider forbi Kronborg med Kurs mod Gilleleje Flak. Men Kryds og Blæst skal vi heller ikke undgaa i Dag. Hurtigt er Vinden steget til Kuling fra V.S.V., og Søen har rejst sig i stigende Grad. For Styrbords Halse gaar det endda, men for Bagbords skaber Søen sig helt umuligt, thi den østgaaende Strøm har her Tag i Søen. Riggen maa døje meget, selvom Storen har otte Reb, og Forsejlet er skiftet til Stormfok. Det bliver mørkt, og Søen er lige haard, Lystønden ved Spodsbjerg synes ikke at ville komme nærmere, men endelig passerer vi den dog, da vi med smaa Kryds og lidt mere „Slæk“ paa Storen har faaet mere fart paa. Natten er meget mørk omkring os, og det kuler stadig mere op, vi beslutter at gaa ind til Hundested. „Maj“ ligger allerede inde i Havnen, den er kommet et Øjeblik før vi og har endnu ikke faaet Sejlet ned. Vi startede samtidig med den fra Helsingør, og da den er dobbelt saa stor som „Kanok“, syntes Turen at være gaaet over Forventning. Med Hundested er Turen for Skipperen og undertegnede endt, vi maa

Hjemad for en frisk Brjæ

Vi var i Tivoli.

hjem og passe vor daglige Dont. En Grog gør vel nok godt i Aften, det er blevet langt ud paa Natten.

Søndag d. 23. Juli.

Dagen oprinder i fint Vejr; men hvor nødigt vi end vil, maa vi sige Farvej til „Kanok“ her. Svend og Georg fra „Maj“ paatager sig at sejle „hende“ hjem. Da vi paa Hundestedfærgen ser Mastetoppene tabe sig mere og mere af Syne, maa vi erkende, at vor Sommerferie er forbi.

Frede R. Kebler.

Hundested, Tirsdag d. 25. Juli.

To Dage er gaaet med „rigtigt“ Driverliv ved et behageligt Badested; men da „Skivene“ jo skal hjem, har vi

besluttet at starte Onsdag Morgen den 25. Juli uden Hensyn til Vejr og Vind. Vi kravler tidligt til Køjs for at være friske til det lange Stræk Hundested—Aarhus.

Onsdag d. 26. Juli.

Saa staar vi op — Kl. er 5,00, en dejlig, frisk Brise fra S.Ø. byder os god Morgen. Vi skaffer hurtigst muligt og sætter Kludene: Genua og Storsejl, og med Vinden lige i Hækken lænses vi mod Snekkeløbet ved Sjællands Rev. Søen er temmelig haard, og vi har Besvær med at holde Kursen efter Kompasset. Kanok“ slingrer, saa Bommen plasker i Søen, hver Gang en Sø brækker ind over Agterdækket. Kl. 19,10 har vi allerede naaet Løbet. Vi haler op mod Hjelm og faar nu Sø og Vind mere tværs. Men da det er kulet mere op, 6—7 Sk. m., og Søen er høj, bjerger vi Genuaen og sætter Krydsfok, „Kanok“ gaar fint igennem nu. Ved Middagstid dropper vi Krogen i Læ af Hjelm for at skaffe. Vi letter igen Kl. 14,10 med mindskede Forsejl, det blæser temmelig haardt fra S.Ø., men Søen er mere jævn, og „Kanok“ stryger med en agten for tværs med Kurs mod Sletterhage, som vi har tværs Kl. 15,50. Søen er nu mindre, men krap, og vi sætter Mellemfokken. Kl. 18,30 ligger „Kanok“ fortøjet paa sin vante Plads i Aarhus Lystbaadhavn efter en 13 Timers Sejlads tværs over Kattegat.

Svend Sørensen.

I Land er alting heget ind
af Love uden Tal.
Men Havet skriver selv sin Lov,
og den er kort: Du skal.

S. S.

De to vigtigste Dage paa en Langtur er den Dag, man starter, og den Dag, man vender hjem. Den første Dag er saa fyldt med store Forventninger. I det Øjeblik, Fortøjningerne først kastes los, er det, som de Fortøjninger, der har bundet Sejleren til Hverdagslivets Mooring, ogsaa kastes los. Ude paa Havet opløses Smaatingene i det store intet, man har ladet Slid, Kævl og Uro bag sig. Som Solen spreder Taa-gen over Havet, saaledes spreder de store Vidder alt det, som ængster og forvirrer. — Fjorten Dage — tre Mand alene i Baaden under den frie Himmel — tænk bare. Man er hen-vist til hinanden, Havet bringer Kammerater hinanden saa nær. Dagene flyver af Sted som Skyerne over Himlen, Dage fulde af glade Oplevelser og muntre Paahit — altfor hurtigt kommer den sidste Dag.

Nu er den sidste Dag inde, og Baaden ligger atter fortøjet ved sin gamle Mooring, som om intet er hændt. — De fjorten Dage er Fortid nu, men Hverdagslivets Mooring fortøjer ikke mere saa fast — heldigvis.

H. Dreyer,
Skipper paa „Kanok“.